

Un esemplară

Acăstă foie esse odată pe septembără :

DUMINECA

Abonamentele se începe numai cu Nr. 1, 13, 26 și 39.

Abonamentele se facă în passagiul română No. 9—11; iar prin districte pe la corespondență săi sau prin postă, trimițându și prețul.

50 bană.

PREȚUL ABONAMENTULUI

Pe an pentru capitală.....	24 lei nuo
pe jumătate an.....	12 ,
pentru districte pe an.....	27 ,
pe 6 lune.....	14 ,
pentru străinătate.....	37 ,

Proprietar, T. I. STOENESCU.

ADMINISTRATOR CONST. T. STOENESCU, GIRANTE RESPONSABILE PANDELE BĂLĂCEANU.

LEGEA DE PRESA

Strigăte teribilă din oră și ce parte!

Alesă gazetarii toti ne-a asurdită

Că Lambru-Golescu, nainte de mórte,

O Lege de Pressă n-ară fi pregătită!

Forte bine este! Așa se cuvine!

Domnul să-i ajute! Ce patriotă bună!

Numai astă-felă poate merge Terra bine!

Dar, nu vrea Poporul? Poporu' nebună!

Audi comedia! Oră und' te-o intorece
Da'i totu de gazete, și, cari mai de cari
Spunend că ministrii bani Tărre storce,
Că nu suntu în lume alți mari talhari?

Că, unii lucréda plapome și perne,
Că, alții dintr-anșii suntu pré nătărăi!
Ba, merg pánă-acolo, liber de'ri așterne
Crimele teribile ca Cuca-Măcăi!!

Că 'n unele sate se 'nalecă, se 'njugă,
Că 'n secolă barbari, bieții muncitorii!
Ca 'nceputu terranii din sate să fugă,
Că li se iea birulă de doă, trei oră!

Că prin tribunale devisa': hoția!
Deputații pôrtă iavașă de nasă!
Că, ducă în prăpasti biata Romania!
Și... multe 'ti îndrugă !! N'a să faci unu pasă!

Ba incă nebuniș, pénă-acolo merge,
De nu respectădă nici pe celu de Susă,
Ce-i inviolabilu după a-nóstră lege
Chiar dacă lumina subt obrocă a pusă!

Elu și cu Ministrii pote tot să calce
Oră și cându ar crede că e necessară,
Șun poporă prudente se uită și tace!!!
Tace, când 1-ară vinde Terra 'ntrégă chiară!

Să tacă, vedă bine, c'asea trebuiește!
Insă «Legea Pressei» le-ar veni de hacu!
Hei! Domnii ministrii, facă înțeleptăște;
Caci astă-felă de fapte cui ore nu placă?

Spuneți, ce ministrii avut amă noi oare,
Carii să lucrede ca unu arnăută
Pentru Terra nōstră!.. Ei dică vorbă mare,
Că, n'a fostu nici unu că cer ce-a căduță!

REVISTA POLITICĂ

4 Aprilie 1870 Bucureșci

La ordinea dilei nu este de cătu venirea
în capitală a marelui, *formidabilului și ne-*
prețuitulu politiciu Mincikof alu României,
D. Stratu.

Domnul Stratu are se via! Domnul Stratu a venit! Ba n'a venit! Ba are se via, dar s'a nomolită vaporulă cu dênsulă pe Dunăre și acesta este cauza da nu s'a formatu Ministeriul. Ce aduce D. Stratu? Aduce vesci bune, spunu guvernamentalii. Aduce vesci rele, spune opoziționea. Nică bune nici rele, adaoga că cari n'a nici o ideia de situaționea actuală a țerei.

Acestea suntu vorbele cari circulă pe totu momentul în capitală. Dar tôte sunt curatū vorbe.

Numai noi scimă ceia ce nu scia lumea cei-lalta; numai noi scimă totul, și sciindu totul ne găsimu datorii a lumina pe publicu că d'aceia suntemu dora journaliști, și incă jurnalisti dinastici!

Domnul Stratu în adevără a devenită în Paris o celebritate Europenă! Ce dică Europenă? a devenit o celebritate universală. Chinezii și Morgoli vorbescu de elu ca de Imperatul Imperaților, suveranul Imperiului sôrelui! Domnia sea nu voia se se pogore se visiteze nici pe ministrii franceși și streini, nici pe Imperatul chiară. Imperatul sôrelui nu se coboră pe pămînt! Într'o di insă își schimbă acesta ideia.

Ca se nu-i facă se sufere de înaltul său dispreț, se otără a face o vizită Imperatului lui Napoleon. Imperatul cumă afă de venirea sea, ii ești înainte tocmai la antreul principalu alu Tuilerilor și ilu priimi în genunchi cu totă pompa cuvenită unu asemenea omu grasă. Mincikoful nostru ilu ridică de mână și se urcară amândouă în palat.

Aci se vede tratamentu! Aci se vede politica! Imperatul merse pâna a'lă rugă se se întorcă în țera și se pue se spinzure pe toti roșii din Principatele-unite, fiind că numai ei suntu cauza de a'u începutu agintele nostru se se îngroșe érași! Îl dete și o scrisore către Chedivul Prusian aici prin care ilu rugă de protecționea sea pentru Imperiul francesu și în parte pentru Imperatul Franciei. Domnul Stratu plecă.

Monitorul Oficial alu nostru ne-a anunțat plecarea și priimirea sea totu cu aceiași pompă cu care a fostu priimită în Tuilerii. Insă ceia ce nu ne-a spus Monitorul, este modul cum a plecatu și pentru ce nu s'a vădut pâna ađi în Bucuresci!

Pentru ce? Eata unu cuvîntu crudu; dar care cu tôte acestea se repeta pe totă țina? Pentru că D. Stratu a închiriatu unu balonu de la Nadar spre a veni în țera ca se aducă acea măntuitore insărcinare și, luândul unu vîntu, la rătacită prin mai multe locuri și la trîntită tocmai pe unu vaporu înomolită în Dunăre. Apoi d'aci, cu ajutorul biciului, papucilor și tichiei lui Arghir, a scăpatu și a venită în Bucuresci. Daca nu se vede pe nicaeri, este totu cauza afurisitei de ti-

chie! Umblă pe drumu, printre omeni; consilișă formarea ministerului; ba chiar unii îl bagă și pe domnia sea, și cu tot ce astă diniminți nu dă cu ochii de elu. Nici chiar Chedivul Prusianu.

Până nu se va decreta și executa exterminarea roșiloru, e otărîtu a se fieri de vederea ori și cui!

MINISTERIULU

Multă ne-a durută inima când am aflată de demisionarea Ministerului Lambru-Golescu! Ne-am mirat și ne mirăm încă, cum nisice băbați, cari au făcută atâtea lucruri numai se seță la putere, au lăsat-o așa îndată, fără nici chiar se dea tipetul celu din urmă ce dă omului care moare! S'a gindită Dumnelelor pe ce mai lasă sărmâna tără? Seu celu puțină înțelesu-s'a cu Beizadea Tigără și cu *Notre ami* ca se via îndată se le ia locul? Căci altu-felu cum rămâne cu banda? Cum rămâne cu Duca de Macăi? Cum rămâne cu Popa Tache?

Noi se spunemă dreptă, nu credemă acestă demisiune seriösă! Aru fi mai multă de cătă o abnegare! Aru fi o nebunie! Nu sciu Dumnelelor cătă e deduce puterea, favoritismul, mișlocul de a isbi cu inpunitate și de a persecuta cu invierșunare pe adversari? Nu sciu Dumnelelor cătă e de placută puterea, căci te face se dispui de fonduri secrete, își dă ocazia de a-ți procura mori pe nemici și cateva miliuni numai pentru că a făcută unu miec ocol la o rețea pe cale ferată, seu a dată o concesiune de bancă ori de altă ceva? Nu sciu Dumnelelor că puterea își dă mișloc se-ți areți popularitatea prin alegeri cu băta și se-ți aduci o cameră care se făcă atâtă de liberă și independentă în cătă se poți vota cu ea totă imposibilitate?

Pe cine ați vedută Dumnevoastră se renunță așa de bună voia la atâtea lucruri, beți gheluri și locmale? Dără numai pe roșii cari suntă prosti, n'aici capă nici pozunare. Oameni însă ca *Nostre ami* și compania, afară de compania din Strada germană, cari au atata onestitate cătă și probitate și atata probitate cătă și popularitate, nu au cuvintă de a face asemenea copilării.

Noi îi sfătuimă să stea la putere. Nici odată tăra nu va putea merge mai bine la fericita stare cu care a amenințat-o palatul ctare comercianți, ca sub Dumnelelor!

Ba încă ceremă mai multă, ceremă se complecete Ministeriul cătă se poate mai bine cu asemenea persoane, se se întărăscă cătă se poate mai multă, ca se pătă priimi ordine.

SCIRI MAI NOUİ

Ministeriul anunțată de Româniu subt Președinta Domnului Ioan Ghica nu s'a putut forma. Causa principală este că D. Costică Grădiștanu,

FOITA GHIMPELUI

IMPRESIUNI DE CALĂTORIA.

IV.

Viza pasportului. — Turcă cu iminei. — Schumla. — Capitanul din vagon.

Amicul meu n'a putut dormi totă noaptea. Nu se luminase de ziua bine când mă scula și pe mine, puindu-mă că trenul pentru Varna plecă la săptămâna dimineață. În cinci momente eramă gata de pornită. Înă luau adiuă de la elu, care era se plece îndată la București, și pornii spre malul Dunării se ia u o luntre, căci atunci nu era încă stabilită comunicația cu vaporul între Giurgiu și Ruschciuk.

Răsăritul sărelui mă apucă pe luciul Dunării. Eu voiamă se mergă dă dreptul la debarcaderu; dar luntrașul meu îmi spuse că trebuie se mergă înței la Polizia din Ruschciuk se-mi vizes posportul și apoi se mă întorci la debarcaderu! Făcă astfel, cum îmi disese luntrașul. Mă dusese la Policia. Nimănă colo. Mă dusese acasă la înșăreinatul cu vizarea paselor, elu eșise.

Ce era se facă?

Mă avemă numai o oră până la plecare trenului și mai multă de jumătate oră îmi trebuia se ajungă cu luntrea pénă la gară! Mă dusese la o cafenea unde mergă funcționarii musulmani, totu nimicu. Mă în-

Niculaus Racoviță și Duca de Macăi cerău fiă care, pe lângă portofoliul destinat, și pe acela de interne împreună cu președintia. Domnul Lahovari, ca unul care are buzele mai grăse de cătă toți, a pretinsu că numai Domniei săle i se convine naturalmente și legalmente acestu dreptă, mai cu sămă că a fostă în totu deuna unul din votanții tuturor imposiții lor și concesiunilor.

Dupe mai multe certe și discuții, în fine, s'a invoită toți a lua fiă care căte unu portofoliu, însă toți se alătură presedintia; eru D. Ion Ghica se fă ministru fără portofoliu. Domnia sea aru fi priimită și așa, ca se impace pe Domnul *jună dreptă*, dacă nu promisese fețorul său Ghită ministeriul de Esterne, dar vedându că aceia pe care trebuia se-ți ia elu în ministeriu, îl clasăză ei, a depus mandatul în măiniile capului Statului.

Eramă sicuri de acesta, și de aceia amă datu consiliul de mai sus amicilor nostri dinastici de la Presa ca se nu lase cu nici unu preț fotoliile ministeriale: Unu lueru ce se răcesce, anevoie se incăldescă!

NOU DE TOTU.

Dupe multe și nenumărate combinații, astăzi în acestu momentă ca positivă formarea nouă cabinetă în următorul modă:

Președinte, fără portofoliu, Principele de Hohenlohe-sceu.

Lucrările publice, Strusberg-ianu, ale cărui titluri suntă cunoscute de intrăga tără.

Finance, Anbron-escu, omu cu mare credere și cu greutate de 300,000,000 franci ce i suntă dată în măna de statul Română.

Justiția, Hertz-Foncierescu, Duce de Sculenă.

Interne, Andrasy-ianu, Comite de Oltzu, h Ceia, Vulcanu, etc, etc.

Externe, Beust-escu, cavaleru alu ordinului Dualismulu.

Comerț, Domnul Frank-escu, fundatorul clăsei de mijlocu în România.

Instrucțione Publică, Monte-fiorescu, cavaleru allu locurilor sănăte.

Resbelu, colonelu Krenski-escu, destulă de cunoscută de armata Română, și chiară de țeară întrăgă.

UNU CAPU DE BANDA.

Unu capu de bandă dicea odată
Cu sicuranță la banda sea:

Acum, fiți siguri, brava mea ceată
Că, pușcăria n'oți mai vedea;

Căci, amă dată măna cu acel care
Voî știți pré bine i-amă ajutată,

Ca să s'allégă în adunare
Toți acei care ni i'au dictat;

S'allesă nostri, ați ii sustine
De'șii facă avere, lumea prădindu!
Însă, și dinși, judecând bine,
Ne ajută la alu loru rindă.

C'amă făcutu multe jafuri prin Tarra,
Ba, chiar omoruri, voi bine știți!
Cu tōte astea, ei ne scăpară
Si, ne numără omeni cinstiți!

Ba, chiar în liste electorale
Cu multă cinste ei ne-ău trecută,
Încă ne dete multe parale
Pe acei roși de i-amă bătută.

La pindă dară, codru 'nverdește;
Prădați p'ori cine, jefuți totu;
Că, cei mari astă-dă ne sprijinește!
Corbi 'ntre dinși ochi nu'si scotă!

PARASTASSULU DE NOUA DILLE

ALLU

CABINETULUI BÂTA

Ceremonia s'a săvîrsită în Biserica Giulășea (1)

În mijlocu pe o massă era coliva, două bîte țineau locul săfănicelor. Oficiul se esecuta de Popa Tache. Înnulă de jale se cântă de Alecu Popescu și tovărășia, numită din ordinul lui Măr-Crețescu în timpul allegorilor cu chârtia Nr. 1641, Paraclisără. — Dumitache Clopotară. — Bătăușii de tōte gradele în mare, ținută, cu fetele palide, cu ochi inundăți de lacrime și cu cea mai mare evlavie, țineau capetele în jossă. Petracă Brézu era în frunte, Hamală. Geambășiu, Scortenă, G. Pancu și Voiculescu impregiurul lui cu tōte capele mari și mici.

Începutul la optă ore séra, în chipul următori: *Oficiantele începe*:

« Blagoslovita bâta năstră, de acumu putredă și despreută să fie totu de una și în veci-vecilor. »

Corul. Amin!!

Cântărețul dice rugăciunea. « Cellă ce locuesc în Vistorie și în Primărie, în ajutoriul neferitorilor năstre bande vino etc. etc. »

Corul. **Aliluia, Aliluia, Aliluia** (pe glassă 5, de 3 ori).

Apoi cea altă rinduială a parastasului în totă regula, dupe care se ținu următoriul discursu de către Cuncernicul și energicul luptător Popa Tache!

(1) O Biserică pustă de 50 de ani, unu sfertă de oră de capitală pe malul stingă allu Dimboviței.

îmi făcu semnă eu măna ca se mă dueu la elu. Mă dedeji josu și înaintă către elu. Cându cine-va este într-o tără streină, trebuie se se conformese obiceinilor acelui tără.

— Teșchereau var? Mă întrebă elu.

— Var... îi respunsei eu, dându-i pasportul.

Elu îl luă, îl puse lângă dânsul și, aretându-mi eu capul spre gară îmi dise căteva vorbe turcești. Înțelesă că era vorba se me ducă acolo. Dar eu pasportul cum rămânea, căci mai avemă abia cincă momente până la plecare trenului? Mă dusei îndată, îmi luă biletă, îmi înregistrai bagagliul și pasportul nu se vedea. Se dete primul flueră și turcu nu mai venea!

Dedei fuga elu la malul Dunării. Acum terminase cu picioarele de spălată, își spălase iminei și pusese la sōre se se usuce și acum își spăla basmaoa! Trebuia se acceptă, dar, până să se se usuce iminei ca se-ți pătă încalță! Sâangele mi se urează în capă de necasă, mai cu sămă că acum, dacă aru fi plecată trenul, mi se ducea și bagagliul și părăsesc și prețul biletului.

Necajită, mă adresăi către elu cam restitu și în limba turcă, pe cătă sciamă și eu.

— Ei, îi disei eu. Haraba atesă ghită, adică căruță cu focă plăcă.

— Pechi, pechi, îmi dise elu, fără a se mișca din locu.

Dară vedend însă că e să începă se facă galăgiă, că strigă, că spu vorbe insultătoare, se nălege în limbă

torsei, eru la Polizia. În fine, acum îl găsiu. Elu era ori bulgaru, ori grecu, numai turcu nu era; dar cu tot ce astădea în manieră și în nepăsare era turcu curat. Îl prezentaști pasportul se milă vizese. Elu îl luă, fără a dice o singură vorbă. Îl spuse că mă grăbescu se nu perdă trenul; dar elu își vedea de trebă lău să se se turbure cătă și de puțină. De sieură că aș fi rămasu acolo mai multă timpă, dacea din fericirea mea nu intra tocmai atunci unu omu de o statură mică care salută pe ampliată, apoș se întorsee și mă salută și pe mine cu unu aeru care arăta ce mă cunoșce. Noului venită vădendu-mi pasportul pe masă și vădendu-mă așteptându-dise, ceva ampliatului încetă în limba turcă.

Se vede că vorbea de mine, căci ampliatul se uita lungă la mine, luă pasportul, îl viză îndată într-o secundă și milă dete. Pe căndu elu punea viza, nouă streiuă mă întreba unde mergă și mă spuse că a trecută și generalul Golescu cu căteva dile năințe în susul Dunărei.

Amu bănuită că acesta era vre-unu cetățianu gardistu din Giurgiu. Cu căndu astădea, ori cine aru fi fostă, era bine venită, căci mă scăpa de o incurcătură: aceia de a mă întorce în aceiașă di la Giurgiu. În acel moment vădună cătă de folosu este ca cine-va se fi cunoștește cătă de puțină. Multumă acelu Domn, și plecă îndată.

Dar credeți că amă scăpată numai eu atâtă? Nicăi de cumă! Ajungându cu luntrea dinaintea debarcaderului, unu turcu, care-și spăla picioarele în Dunăre,

Confrății ai causei perdute!

Ce pote fi mai tristă, mai durerosă și mai neconsolabilă pentru maritorii de cătă totală perdere a protectorilor și a ghelirurilor?!! Niciun nu pote fi, negreșită, mai durerosă, de cătă a pierde cineva o existență venită fără muncă și din *paragrafe secrete* ale unei țărri ca a noastră. Noi, noi mai cu sămă, deveniți funcționari băteni! Si cum?! Din omenei fără messerii! Noi care mai nainte, din lipsa medilocelor, ne adepostiamu adesea prin pușcării, de unde până la formarea legiuinei bătașe cellu pucinu ne procurăm nutrimentul. Vai! trebuie să ne înbrăcamu în doliu; trebuie să plângem amarū timpul dintre 16 Noembriu 1868 până la 28 Martiū 1870! Singura consolatiune e că, de este să evităm peirea noastră, urmări negreșită ca în unire cu toti să rugăm pe sucesorul lui *Circ Zodiagului* de a ne transforma prin milostivirea lui în șoricet, ca astfel să ne adăptim în mōra cu pricina, pe care ne-a assigurat-o Petracchia allu nostru. Alt-felii totul este în vanu! Mihaiță, minunatul gogosară a perit! Beizadele, Clopotul îi pusse capul! Bou-erescu și Arapul, toti periră ca fulmul din *tigară*!! Care mai pote fi măngierea noastră? În zadar, ori-ce amu dice! Invocăm acellea ce se dice la fiecare mortu:

«Veniți fraților, să dăm mortului sérutarea cea mai de pre urmă. Mulțumindu-lui D-elu că aceștia au eșit din ortă, în grăpă se odihnesc și nu se va mai îngrijii de noi și de corpul bătașilor. Unde suntu acum Căpitani bandelor? Că iată ne despărțim, cărora să le facă odihnă, Domnului să ne rugăm, &c.»

«Ce despărțire, o frață bătașu! Ce jale, ce plingere în celsul de acum! Deci, veniți să sărutăm pe cei ce au fostu numai 15 luni cu noi, că să dă gropi, cu piatră se acopere, intru intunericu se sălașluesce, cu immoralitate infășurăti, de tōte bande și adoratori fără delegilor loru acum se desparte. Cărora să li se facă odihnă. Domnului să ne rugăm!»

«Acum totă slava cea vicleană a desărtaciuniei vietii noastre cei desmierdate se strică. Pentru că protectorii lipsindu, lutul să a înnebită. Arapul, Bou-rescu, Mihaiță gogosarul a perit, vassul să spartu, zace fără glassu, fără simțire, morți, nemîșcați, pentru care să ne rugăm ale da odihnă în veci.»

«Mare plâns și tînguire! mare suspinu și nevoie este despărțirea cetății noastre bătașe. Iadu și pierdere este viața noastră de acum, umbră fără ființă, corp fără capu, visu înșelatoriu, ca o nălucă trecu. De acum să fugim de totu amestecul bateloră

românescă, se necăji și elu și îmi întinse pasportul par că aru fi voită se dică: n-afă-lu că 'm amu facută gustul. Cu tōte acestea îmi mai aretă o cancelarie unde trebuia se mai mergu, pe cându elu totu se ținea dupe mine. Mă dusă într'adeveru și acolo. Aceste alergături însă de la Ana la Caiafa le făcăm cu o iută, mai ca locomotive. Aci găsiu unu altu turc care sedea grecesc cu călimăriile lângă elu și scriindu pe genunchi. Îi prezenta pasportul, spuindu-i că plăca drumul îndată. Acesta fuse mai complementu și milu viză îndată; însă cându ilu luă, îmi spuse că trebuie se dau ceva și luă, și celu care își spălase iminei în Dunăre.

Le dede și scăpăi, facându jurămēntu că cine se va mai duce ca mine în Turcia, turcă se se facă.

Cându mă urca într'unu vagonu, trenul și începuse a se mișca. O secundă mai târziu, și măsună fi uitat cu jindu la elu cum se duce!

Vagonul era golu. Aci mai respirăi. Începu se cugetu că și noi mai acum trei-deci de ani eramu totu în starea aceasta de barbarie. Si ce dică trei-deci și nu două-deci și mai puțini! Este dreptu că în unele lucruri suntemu mai înapoiați de cătă Turci; dar în ceia ce privește paspōtele amu progresat mult. Adi suntem ca tōte statele Europene. Numă în Turcia și în statele Papale mai suntu acele șicanii cari desugăstă pe călătorii de a trece prin aceste state chiar dacă aru sci că la capătul cellă l'altă dă defminele din California.

Dupe sese ore și mai bine de călătorii printre positiuni forte frumose, dar printre stațiuni forte mise-

spre a nu se aplica nouă, că vai!!! Pentru tōte acestea să ne rugăm Domnului.»

«Ce fusse durata noastră? Flóre, fum și rouă de dimineață, cu adevăratu! Să mergem la grăpă și să vedem aevea unde este Cavaleriul de *Cuca-Măcăi*? Unde este Prutul datu în daru? Coronitul, și altele? Si mai cu sămă, unde e faimosa putere a noastră a bătașilor? Unde suntu măncările, băuturile și banii de buzunar? Tōte au perit, tōte s'a stins! Veniți dăr eu lacrami să dicem: Domnului să ne rugăm.»

«Veniți toti cei ce ne tragem din bătașu, se vedem în mormantu pe cei dupe chipul nostru, cari dupe immoralitate s'a datu putregiunei și măncare viermilor, accoperiți cu intunericu și rușine. Si să ne rugăm ale da odihna în veci»

«Veniți fraților la mormantu să vedem terina celor ce ne a corupt și ne-a plătit, unde zacu ei! Aceea cari ne făcuse așa de tară. Puterea a perit, curagiul să stinsu, ei suntu cenușe și trecură ca unu vișu?»

Etă fraților vanitatea! Ea ne-a făcut să venim frate contra fratelui, să rupem vestimentul terrei noastre, și să falsificăm totul. — Propun dăr în memoria reșoatalu neomenosu să ridicăm pe terana lui unu momentu:

Unu dovleacu la capu, unu boiu și o maimuță plângendu la picioare și un arapu făcându gardă. **Aminu!**

Corul căntă: «Vecinica pomenire» de 3.ori. O muzică de pisici se audă în depărtare miorăindu!

Aerul repetă: **Aminu!**

DIVERSE

Mai săptămâna trecută, cându se discuta cumpărarea armelor de la D. Mehedintianu, Domnul P. Grădiștanu combătu cu fură acea cumpărare. A doua zi însă, totu cu acea invierșunare combătu pe acei cari erau ceia ce era Dumnele în diua trecută.

Lumea caută deslegarea acestei probleme. Noi și consiliāru se n'o mai caute. Într'o noapte se schimbă forma unu Statu; dar ideia unu omu!

* * *

In data cu refusul Domnului Ioan Ghica de a mai forma Ministeriul, s'a vedută mai mulți hengheri pe străzile Bucureștiului umblindu cu lăturile loru întinse.

Nu cumva cătă se prindă Ministri?

* * *

rabile, unde nu găsea niște mâncă, niște chiară apă, ajunseră la *Sumla Road*, adică stațiunea de lângă *Sumla*.

Suntem sicuri că cea mai mare parte din Români, celu puținu din nume, cunoscă forțe bine acestu oraș. Elu este aşedatul într'o adincime în forma craterului care se deschide spre est. Înnăuntru este urită de visită, murdară ca tōte orașele turcesc; dar de departe face unu prea frumosu efectu cu cele cinci-deci de minarele, mărele săle moschee și spațiosele săle cazărmă. Ceia ce face principalulu interesu alu *Sumle*, este formidabila sa poziție militară care a opritu atâtă multă pe Ruși la 1828-29 și care la 1852-53 a fostu centrul oménilor noștri politici esilați pregătiți a intra armătă în teră, cu totul indipendent de armata Turciei și cu condiționi favorabile din partea Portii; dar care, din cauza intrigilor unora, care a perduț totu déuna poporele, a rămasu și acestu planu de bravură națională.

Sețulu care domină acestu orașu nu e de o prea mare nălțime, e numai de 100 până la 130 metri mai nălțu de cătă locurile de prin prejur. Dar mai multă cari l'u impresorii formă nisice gropi naturale, și acăstă poziție anevoiosă, permite la o armătă, chiară mediocru, nu mai se aibă o bună artilarie, se respinge atacul unor trupe cu multă mai superioare în număr.

Cându porniră la *Sumla*, unu căpitanu turcă se urcă în vagonul meu. Îmi păru bine că n'a venit u re unu desculțu său vr'unu puturosu de aceia

Domnul Petre Grădiștanu a plecatu la Paris. Totă lumea se întrebă: de ce?

Fiind că, implinindu aici misiunea de a forma banda sciută, și veștede că în Paris cetătenii suntu încă încăpătați spre a vota pentru republican, a plecatu se formeze și acolo una subt ordinile séle.

* * *

Diarul Presa de la 3 Aprilie publică o petiție a unor cetăteni către Domnitoru. Dacă acea petiție nu este o farsă de intei Aprilie, apoi atunci este o satiră contra Domnitorului; căci, într'unu jurnal care se dice seriosu, năpote se se pue glume demne numai de jurnalele humoristice!

DIRECTIUNEI POSTALE.

Mați mulți abonați din orașele Iași, Craiova, Ploiești, Slatina, Giurgiu, Urziceni și altele, reclamă că foaia noastră, nu a priimit încă de la 15 Martie și pînă acum.

Care e causa acestei întîrzieri? Noi am trimis numerile regulat cu portul plătit *înainte*!

Rugăm pe directiunea postale să bine voiască a certa și a indrepta această neorinduială.

A V I S U

In **Tipografia Moretti** au eșită de sub tipăru unu volum de **Poesie: AMORU SI PATRIA** de **I.C. Drăgescu**. Aceasta e prima carte românească tipărită în ITALIA. Cei ce dorescă a avea aceste dulci și melancolice inspirații poetice ale unu jude român se voru adresa d-lui **Blasius Moretti** Strada D'Angenes, Nr. 28 în **Turin**. Prețul pentru România austriatică 1, fior. 20. cr. — Pentru România liberă și cale-l-alte țări române leu nuo 3, banu 25.

TEARU NATIONAL

UNIREA ARTIȘTILORU

DUMINICA 12 APRILIE 1870.

Se va reprezenta pentru prima oară piesele:

PATRIA

SI

DOMNITORUL

Dramă Națională în 3 acte

PRIMARU

CU ORI CE PRETIU

Comedie într'unu actu

Prtul locurilor ca le opera.

care umplea cea mai mare parte din vagone. Dar acăstă părere de bine nu ținu multă; căci elu, dupe ce își aședă o legătură lângă sabia ce o scosese de la brâu, pe o bancă în faciă, își mai scose și mundurul și iminei și rămase cu picioarele găle. Dacă n'ar fi puțit ca dracul, totu aru fi mersu ore cumă, daru astă-felu îmi revoltă tōte mațele în mine. Dacă peste o oră nu ajungemă la *Pravady*, dupe ce străbăturăm o luncă întinsă preserată de o multime de mobile, și urmată de mai multe coline și păduri, lăsându la drépta satului *Kirșana*, ca să se schimbă vagonul, nu potu răspunde de urmare.

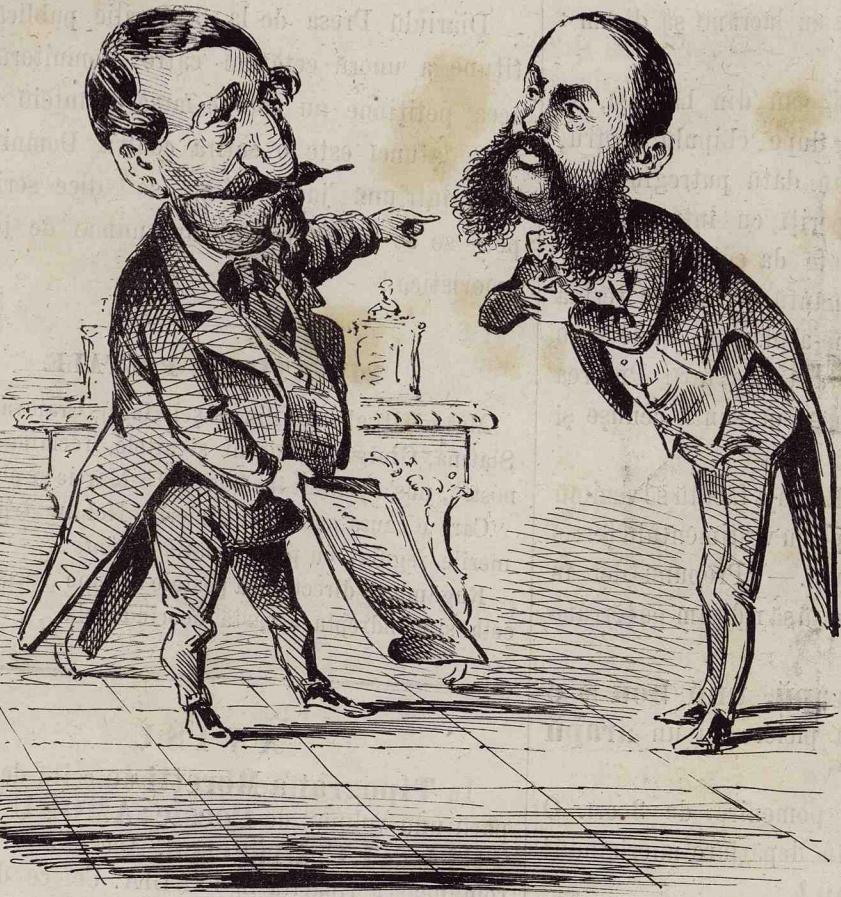
Pravady se crede a fi vechiul *Morcianopolis*. Cu tōte acestea, elu n'are nimic interesant, afară de imprejmuirile care suntu forțe pitorești, mai cu sămă parteasă despre Nord-Est.

Ca se se bucură cineva de aceste frumose peisaje, voagiorul trebuie se privească valea *Dere-Kei* și *Oga-Kei* cari conducă la malul *Devnei*. La stânga, urmăndu calea, aș sirul muntilor *Balkan* și la drépta lacurile *Devnei*, trecându prin *Aladin* unde se vede și astă-dî *movila* care perpetuă suvenirul bătăliei cruciale de la 1444. Această locu mai are și alte suvenire mai apropiate de noi: acelea de la 1854, cându armatele engleze aședă cartierul săle aci, și pe cându francesii aședă pe aleloru în satul *Franka*.

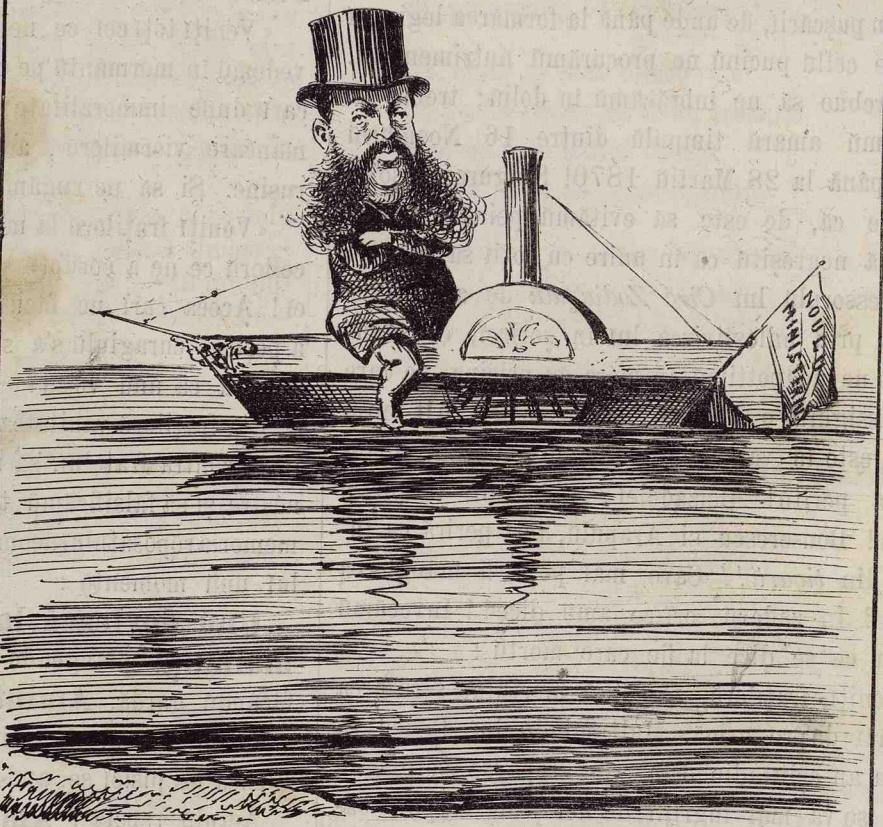
In fine, dupe unu-spre-dece ore de cale, pe unu, drumu de fieru din cele mai rele ce amu vedut, și mortu de fome și de sete, ajunsei în *Varna* pe la 6 oru

(va urma)

SATUROANE

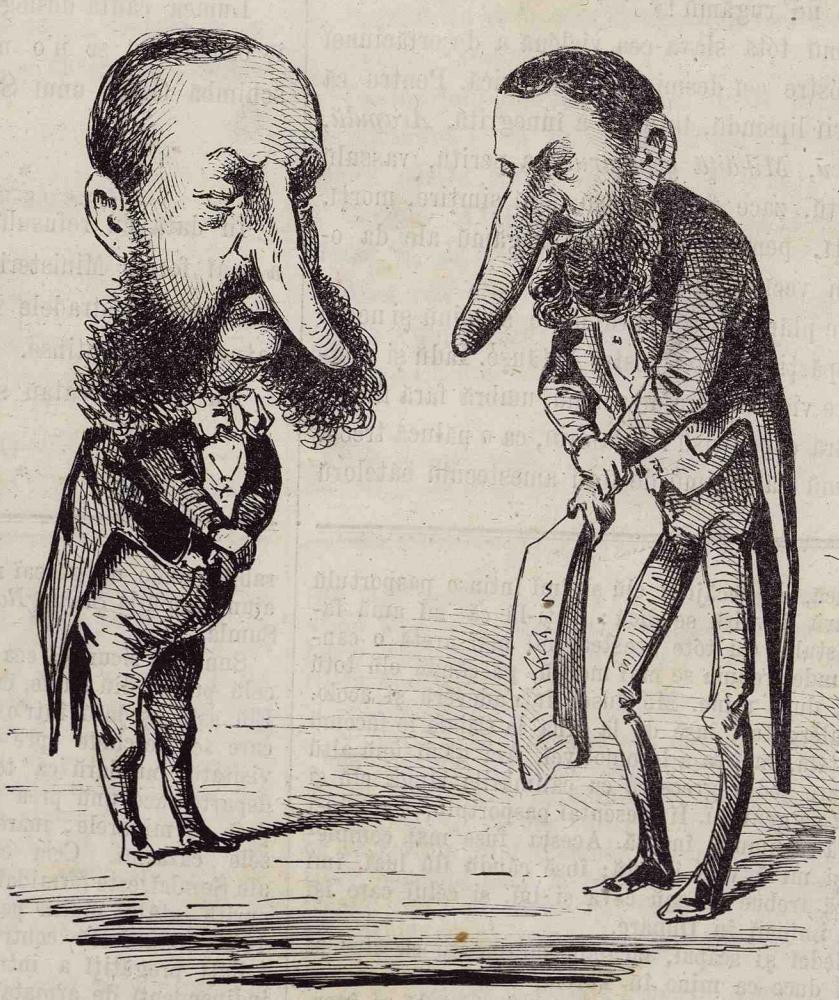
Dute de spune Stâpânului teu se între
în legalitate, dacă nu voește se fiă tratătu
ca cei cari calcă legile.

Acelu care venea se desnomoleșcă situa
tiunea, s'a înnomolită elu singură cu va
porul în Dunare.

- Ce dicu bobu?
- Veste rea?

- Ce felu? Si Elu ne tae nasulu?
- Si Elu! Si încă mai multu de catusi care!